

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 19-08-48866 כהן נ' בזק בינלאומי בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד הרשמת בכירה אביגיל ון-קרפלד

תובע יוסף כהן

נגד

נתבעים

1. בזק בינלאומי בע"מ
2. שלמה רודב
3. אמנון דיק
4. דב קוטלר

פסק דין

- 1 עניינה של התביעה בפרסום בניגוד לסעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים) תשמ"ב – 1982
2 (להלן - החוק או חוק התקשורת) שהגיש התובע יוסף כהן (להלן - התובע) כנגד הנתבעים.
3
4 נתבעת 1, בזק בינלאומי בע"מ (להלן – הנתבעת), היא חברה המספקת שירותי תקשורת שונים.
5 לטענת התובע בתקופה שבין 2013-2018 הוא היה שותף בחברה עסקית בשם פרסום קריאטיבי
6 בע"מ (להלן – החברה), שהייתה לקוחה של הנתבעת. נתבעים 2-4 הינם דירקטורים בנתבעת (להלן
7 – נושאי המשרה או נתבעים 2-4 וכולם ביחד הנתבעים).
8
9 החברה הצטרפה לשירות של הנתבעת. לטענת התובע ההצטרפות הייתה בחודש 2/13, לטענת
10 הנתבעת בחודש 4/13. עולה מהתיק ומתי"ק (בי"ש) 6274-05-16 כהן נ' גבע אמיר פיננסיים בע"מ
11 ואח' (11/11/16) בסעיף 7 שכתובת הדוא"ל של החברה היא yodchoen@lemel-cohen.co.il.
12
13 לטענת התובע, שלחו לו 21 דברי פרסומות בין השנים 2017-2019. נשלחו דברי פרסומת ללא הסכמה
14 מפורשת מראש ובכתב לתיבת הדואר האישית שלו שכתובתה yodcohen@yahoo.com (סעיף 5
15 בכתב התביעה). מטרת שליחת דברי פרסומות היא למטרת גיוס לקוחות בתשלום וקידום העסק.
16 לטענת הנתבעת היא פועלת ופעלה כדין. בעת שהצטרף התובע לשירותי הנתבעת, הודיעה לו
17 במסגרת הסכם ההצטרפות, כי בכל הנוגע להתקשרותם, שניתנת לנתבעת האפשרות לשלוח אליו
18 הודעות פרסומיות מעת לעת, ואפשרה לו להודיע לה כי הוא אינה מעוניין בכך (נספח 1 לכתב
19 ההגנה).

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 19-08-48866 כהן נ' בזק בינלאומי בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 לטענת התובע, קיימת יריבות כלפי הנתבעים 2-4 בהתאם לסעיף 30א(ח) לחוק התקשורת.
- 2
- 3 לטענת התובע, ביום 30.7.19 התובע שלח מכתב התראה לכתובת הדואר של הנתבעת ובתאריכים
- 4 20.12.18, 26.9.17 ביקש מהנתבעת כי כתובת הדואר האלקטרוני שלו תוסר מרשימת התפוצה של
- 5 הנתבעת. לטענת הנתבעת כלל לא התקבלו אצלה בקשות ההסרה. התובע צירף את העתק ההודעה
- 6 בלבד ללא יכולת לדעת את המועד שנשלחה ההודעה ומען המוסר והשולח.
- 7
- 8 לטענת התובע, הנתבעת המשיכה לשלוח דברי פרסומת לכתובת הדואר האלקטרוני שלו חרף מכתב
- 9 התראה ובקשתו להסירו מרשימת התפוצה.
- 10
- 11 לטענת התובע, הסרה צריכה להיות בדרך פשוטה של השב בהודעה חוזרת ולא באמצעות קישור.
- 12 עוד טען, כי בחלק מדברי הפרסומת לא מופיעה המילה פרסומת בניגוד לחוק. לטענת הנתבעת, אופן
- 13 שליחת הסרה על ידי לינק ייעודי הוא כדין.
- 14
- 15 לטענת הנתבעת הוראות סעיף 30א(ג) לחוק התקשורת קובעות כי מפרסם רשאי לשלוח דברי
- 16 פרסומת בתנאים המפורטים גם לנמען שלא נתן אישור פוזיטיבי. שלושת התנאים להוראות החריג
- 17 מתקיימים: התובע מסר את פרטיו במהלך ההצטרפות לשירותי הנתבעת והודיעה לו כי פרטיו
- 18 ישמשו לצורך משלוח דבר פרסומת, הנתבעת אפשרה לתובע להודיע כי הוא מסרב לקבלת דברי
- 19 פרסומת, דברי הפרסומת מתייחסים למוצרים ושירותים הקשורים ישירות לשירות אותו הוא
- 20 מקבל. מסמך ההצטרפות כולל הודעה לפיה פרטי הלקוח או כתובת הדואר האלקטרוני ישמשו
- 21 למשלוח מידע שיווקי. בנוסף, בהסכם ההתקשרות מצוין מפורשות שהלקוח נותן הסכמתו לקבלת
- 22 חומר פרסומי/שיווקי. התובע היה רשאי להודיע כי הוא מסרב לכך, אולם הוא נמנע מלעשות כן.
- 23
- 24 התובע פנה לנתבעת ובמעמד השיחה מסר לנציג הנתבעת את כתובת הדואר האלקטרונית האישית
- 25 שלו במקום כתובת הדואר האלקטרונית הקודמת שמסר. במהלך אותה שיחה התובע לא ביקש כי
- 26 הנתבעת תימנע משליחת מידע שיווקי לכתובת הדואר האלקטרונית החדשה שעודכנה.
- 27
- 28 התובע פעל בחוסר תום לב בכך שלא הסיר את כתובתו מרשימת התפוצה על-ידי לחיצה על לינק או
- 29 שליחת פקס. יתר על כן, אישור הפקס אותו מצרף התובע לכתב התביעה ולא מהווה כל אינדיקציה
- 30 לתוכן הפקס שנשלח ולא ניתן להוכיח מה התקבל אצל הנתבעת.
- 31
- 32 עוד נטען, שלא רק שההודעות נשלחו כדין, אלא שההודעות מתאריכים 27.3.19 ו-4.9.18 כלל אינן
- 33 מהוות "דבר פרסומת" כהגדרתן בחוק. ההודעות הינם התרעה מפני מתקפת סייבר ואיחולי שנה
- 34 טובה לתובע. לטענת הנתבעת, יש לתמוה על דרך התנהלות התובע אשר לאחר קבלת ההודעה

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 19-08-48866 כהן נ' בזק בינלאומי בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 הראשונה ביום 20.3.17 לא ביקש הסרה של שמו ובמקום זאת אגר הודעות כאשר הפניה הראשונה
2 שלו לנתבעת, לפי טענתו והמוכחשת, הייתה זמן רב אחרי.

3
4 התובע לא צירף כל ראיה לכתב התביעה, למעט צילום מסך של ההודעות שלכאורה התקבלו אצלו
5 כאשר הוא מפריד בין גוף ההודעה לנושא ההודעה. מצילום מסך לא ניתן ללמוד כי אכן מדובר
6 בהודעות שנשלחו אל תיבת הדואר של התובע ולא ניתן לקשור בין נושא ההודעה לגוף ההודעה.

7
8 סילוק על הסף מחמת העדר סמכות עניינית ומחמת העדר יריבות

9 לאחר הדיון שהתקיים ביום 17.56.20 הוסיף התובע לתיק טיעון בכתב לפיו בכתב ההגנה המקורי
10 לא נטענה טענת הסמכות ומדובר בהרחבת חזית אסורה. הטענה נדחת. ביהמ"ש התיר את תיקון
11 כתב התביעה והתובע טען לגופו של עניין והביא אל פסק דין גרבר לתמיכה בעמדתו לעניין הסמכות.

12
13 הנתבעת העלתה טענה מקדמית לפיה, יש לדחות את התביעה על הסף מחמת העדר סמכות עניינית
14 או מחמת העדר יריבות. ביום 13.3.20 ניתנה החלטה לפיה אין מקום לסילוק על הסף ונקבע כי
15 תידון בהמשך. טענת הנתבעת היא, שהסכם ההתקשרות הוא בינה לבין חברת פרסום קריאטיבי,
16 כל החשבוניות על שמה, ולכן התביעה הוגשה לבימ"ש לתביעות קטנות בחוסר סמכות עניינית.
17 לחילופין נטען להעדר יריבות בין הצדדים הואיל והתובע אינו צד להסכם ההתקשרות עם החברה.
18 לטענת הנתבעת, בהתאם לרישומיה מדובר במנוי עסקי שבו מספר משתמשים, התובע פנה ביום
19 25.7.16 בבקשה טכנית לשינוי סיסמה ולצורך כך מסר את כתובת הדוא"ל מושא התביעה ומאז
20 מעולם לא שינה זאת. נטען כי התובע בחר לשנות מיוזמתו את רישומי הנתבעת ומסר כתובת דוא"ל
21 מושא התביעה שתשמש את המנוי העסקי של החברה אל מול הנתבעת. מטעמים השמורים עם
22 התובע הוא מסר כתובת דוא"ל פרטית שעמה הוא רגיל לעבוד. משקיבלה הנתבעת מנציג החברה,
23 הוא התובע, כתובת דוא"ל רשמית שעמה תתבצע כל ההתקשרות בין הצדדים אין ולא קיימת
24 לתובע כל עילת תביעה משל עצמו. ככל שקיימת עילת תביעה כלשהיא, דבר המוכחש, היא קיימת
25 לחברה בלבד.

26
27 הנתבעת מפנה לת"ק (בי"ש) 6274-05-16 יוסף כהן נ' גבע אמיר פיננסיים בע"מ ואח' (11.11.16) שבה
28 נדונה לטענתה בעבר אותה עילת תביעה בדיוק, ונטען ששם ביהמ"ש קבע שמאחר שהתובע מסר
29 כתובת דוא"ל שמשמשת חברה אין לביהמ"ש סמכות לדון בתובענה. בנוסף טענה הנתבעת, כי
30 מבדיקה במרשתת עולה כי באתר החברה פורסמה גם כתובתו הפרטית ככתובת של החברה.
31 ביהמ"ש עיין בפסק הדין בת"ק (י-ם) 6274-05-16 לעיל שהוגש לתיק על ידי הנתבעת. עולה ממנו,
32 כי שם התובע הלין על כך שהוא קיבל בניגוד להסכמתו הודעה לתיבת הדואר האישית שלו שהיא
33 yodchoen@lemel-cohen.co.il (סעיפים 1-2 ו-5) בפסק הדין). באותו הליך טענה הנתבעת
34 שיש לדחות את התביעה על הסף כיוון שהתובע מייצג חברה ודבר הדואר האלקטרוני נשלח לחברה

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 19-08-48866 כהן נ' בזק בינלאומי בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 שלו ולא לתובע אישית. לכן נטען שאין התובע רשאי להגיש תביעה בבימ"ש לתביעות קטנות. כב'
2 הרשם הבכיר בן סימון קבע כי התביעה לא תידון בבית משפט לתביעות קטנות אלא בבית משפט
3 שלום מהסיבה שכתובת הדוא"ל שאליה נשלחה ההודעה משרתת חברה. זאת למד כב' הרשם הבכיר
4 בן סימון מאתר החברה של התובע באינטרנט ששמה למל כהן, שבה מופיעה הכתובת האינטרנט
5 השנויה במחלוקת yodchoen@lemel-cohen.co.il. נקבע כי ניתן להסיק מחזות האתר המשרת
6 את החברה שבבעלות התובע, שכתובת זו בהחלט משרתת את החברה של התובע ולא דווקא אותו
7 באופן אישי. מסקנת ביהמ"ש הייתה כי תיבת הדוא"ל משרתת חברה שהתובע הוא בעליה וטענותיו
8 שאין קשר בין כתובת הדוא"ל לחברה אינן נכונות ונדחו. לאור סעיף 60(א) לחוק בתי המשפט [נוסח
9 משולב] תשמ"ד-1984 (להלן - חוק בתי המשפט) המורה כי רק יחיד, אך לא חברה, רשאים לתבוע
10 בבימ"ש לתביעות קטנות ומכח סמכותו לפי סעיף 60(ב) לחוק בתי המשפט הורה כב' הרשם הבכיר
11 בן סימון להעביר את התיק לבימ"ש שלום.
12

13 התיק שלפני עניינו בדוא"ל אחר yodcohen@yahoo.com, שהתובע טוען כי הוא דוא"ל פרטי שלו
14 ולא דוא"ל של חברה. למיטב עיוני פסק דינו של כב' הרשם הבכיר בן סימון לא קבע דבר לעניין
15 הדוא"ל הפרטי והוא אף לא מוזכר בפסק דינו. לדעת בית המשפט הדבר היחיד שניתן להסיק
16 מהתיק הקודם הוא שלחברה יש דוא"ל אחר yodchoen@lemel-cohen.co.il. לכן יש לבחון מצד
17 אחד את טענת התובע שההודעות שנשלחו על ידי הנתבעת נשלחו לדוא"ל הפרטי שלו
18 yodcohen@yahoo.com, ומנגד יש לבחון את טענת הנתבעת שכתובת הדוא"ל הפרטי של התובע
19 היא כתובת הדוא"ל של החברה ברישומיה לאחר שהתובע עדכן זאת לשימוש הנתבעת מול החברה.
20 לטענת הנתבעת, בין היתר, ניתן ללמוד מבדיקה במרשתת (נספח 4 בכתב ההגנה) ששתי כתובות
21 הדוא"ל משמשות את החברה להתקשרות עם לקוחות (סעיף 17 בכתב ההגנה). מעיון בנספח 4 עולה,
22 כי הכתובת שהתובע טוען שהיא כתובת פרטית מפורסמת במרשתת ככתובת דוא"ל של איש קשר
23 אדמיניסטרטיבי של הנתבעת ששמו ראובן שהם. לכאורה יש בכך כדי לתמוך בטענת הנתבעת
24 שמדובר בכתובת דוא"ל של חברה ולכן זכות התביעה היא לחברה ולא לתובע. בנוסף, וכאמור לעיל,
25 הנתבעת טוענת גם שהתובע מסר ביום 25.7.16 לנציג הנתבעת את כתובת הדוא"ל הפרטית ככתובת
26 החברה.
27

28 התובע מנגד מפנה לפס"ד בת"ק (חי) 15-05-22944 טל גרבר נ' בזק בינלאומי (30.12.15) והפסיקה
29 המוזכרת בו, שבו נקבע שיש לפרש את המונח "נמען" בסעיף 30 לחוק התקשרות, שלא הוגדר
30 בחוק, כאדם אשר מחזיק במכשיר ולא דווקא כמי שהוא בעל הקו. מקובלת עלי הפרשנות
31 התכליתית לפיה, התיקון לחוק התקשרות בא להגן על פגיעה בפרטיות של המשתמש ברשת
32 והטרדתו, משתמש ולא בעלים. ביהמ"ש מעדיף את הגישה בפסק דין גרבר על פני הגישה בת"ק
33 (בי"ש) 16-05-6274, שאינה מחייבת מותב זה.
34

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 19-08-48866 כהן נ' בזק בינלאומי בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 לאור האמור ליעל ביהמ"ש דוחה את הטענה המקדמית וקובע שהתביעה היא בסמכות בית משפט
2 לתביעות קטנות כתביעת יחיד בהתאם לסעיף 60(א) לחוק בתי המשפט.

האם ההודעות נשלחו כדין

5 לטענת הנתבעת, ההודעות נשלחו כדין שכן התובע מסר את פרטיו בעת הצטרפות לשירות (מסעיף
6 37 בכתב ההגנה). הנתבעת נסמכת על סעיף 30א(ג) לחוק התקשורת.

8 לטענת הנתבעת, היא שלחה ביום 20.12.12 מסמך הצטרפות לחברה (נספח 1 בכתב ההגנה המתוקף)
9 שבו נכתב "פרטיך כפי שהתקבלו בעת התקשרותך או כתובת הדואר האלקטרוני שלך בבזק
10 בינלאומי ישמשו את החברה ככתובת למשלוח הודעות ועדכונים בקשר עם המנוי שברשותך
11 ולמשלוח חומר פרסומי ו/או שיווקי" [ההדגשה הוספה – א.ו.ק.]

13 התובע טען בדיון האחרון, שמסמך ההצטרפות לא הגיע לחברה מאחר שנשלח לרח' אסתר המלכה
14 3 כאשר כתובת החברה באותה עת הייתה ברח' המלאכה 3. התובע תמך את הטענה באסמכתא
15 מרשם החברות. למיטב עיוני טענה זו לא נטענה בכתב התביעה ובכתב התשובה, מדובר לכאורה
16 בהרחבת חזית ולכן דין הטענה היה להדחות. לכן יש לקבוע כי הנתבעת פעלה בהתאם לסעיף 30א(ג)
17 לחוק התקשורת, ומשהתובע מסר את פרטיו בעת הצטרפות לשירות הייתה הנתבעת רשאית לשלוח
18 הודעות לכתובת החברה yodchoen@lemel-cohen.co.il. שאלה אחרת האם הייתה הנתבעת
19 רשאית לשלוח הודעות לדוא"ל yodcohen@yahoo.com שהוא הדוא"ל מושא הליך זה.

21 אין מחלוקת שביום 25.7.16 התובע פנה למחלקה הטכנית של הנתבעת ובמסגרת פניה זו נתן את
22 פרטי הדוא"ל מושא הליך זה. לטענת הנתבעת, מטעם זה לא ניתן לייחס את ההודעות שנשלחו
23 בדוא"ל הפרטי כהטרדה אישית של התובע. המייל אינו פרטי אלא עסקי. אין בידי לקבל טענה זו.

25 התובע התקשר למחלקה הטכנית כדי לקבל תמיכה. אין מחלוקת שהתובע עדכן כתובת דוא"ל כדי
26 לקבל סיוע טכני. בשום שלב לא התבקש לאשר ולא אישר שעדכון הכתובת ישמש גם למשלוח
27 הודעות. גם אם תאמר שמסמך ההצטרפות נשלח (נספח 1 לכתב ההגנה), והתקבל והוא עולה בקנה
28 אחד עם הוראות חוק התקשורת אין בכך כדי להועיל.

30 הנתבעת אינה רשאית "לנצל" פניה של התובע לצורך קבלת תמיכה טכנית – סיוע בכניסה לחשבון
31 שלו באתר כולל שינוי סיסמה כי לא הצליח להכנס בעצמו (נספח 9 ע' 1 ש' 2-3) כדי לעדכן כתובת
32 דוא"ל למשלוח הודעות. התובע נתבקש לתת כתובת דוא"ל לצורך שינוי סיסמה (ע' 4 מ' 2 ואילך)
33 למרות שכל שביקש הוא עזרה בכניסה לאזור האישי (ע' 5 ש' 16-17). יתר על כן עולה, שהתובע נדרש
34 לשלם עבור שירות התמיכה (ע' 8 ש' 19; ע' 9 ש' 14-15). מהתמלול עולה, שהמצג לתובע היה

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 19-08-48866 כהן נ' בזק בינלאומי בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 שהדוא"ל yodcohen@yahoo.com יהיה חלק מהסיסמה החדשה לשם כניסה לאתר כיוזר נוסף
2 (ע' 7 ש' 5 ; ע' 8 מש' 15) הא ותו לא.
3 למיטב עיונו של ביהמ"ש התובע לא נשאל ולא נתן הסכמה לכך ששינוי היוזר בתשלום ומסירת
4 דוא"ל אחר לצורך שינוי היוזר יביא למשלוח דברי פרסומת. לא לחינם הנתבעת אינה מפנה למקום
5 המדויק תמלול שבו לטענתה התובע ביקש מיוזמתו לעדכן כתובת דוא"ל. ביהמ"ש עיין בתמלול ולא
6 מצא את הנטען. זאת ועוד, עולה שהתובע ביקש מיוזמתו לשנות את פרטי הטלפון של העסק
7 להתקשרות (ע' 10 מש' 25) אך לא ביקש בקשה דומה לגבי הדוא"ל. יתר על כן עולה מהתמלול
8 שהנציג אמר לתובע שהוא לא יכול לעדכן את פרטי העסק ודבר זה נעשה מול שירות לקוחות (ע' 11
9 ש' 11-12). התובע התמרמר שעליו להמתין עוד פעם על הקו אך הנציג התעקש ש"זה כבר משהו של
10 שירות לקוחות" (ע' 11 ש' 14). התובע הסכים להיות מועבר לשירות לקוחות (ע' 11 ש' 17-20) אך
11 לא הוצג תמלול של המשך השיחה עם שירות הלקוחות. גם לא נמצאה כל התייחסות לשיחה עם
12 שירות הלקוחות. המסקנה היא שלא הוכח שהתובע הסכים לעדכן את כתובת הדוא"ל אצל הנתבעת
13 דרך המחלקה הטכנית או הבין שכך נעשה, או יעשה, לצורך משלוח הודעות. גם לא הוכח שהתובע
14 הסכים לעדכן כתובת דוא"ל לצורך קבלת הודעות דרך שירות הלקוחות. ביהמ"ש תוהה לגבי כך
15 שהנציג סרב במפורש לבקשת התובע לעדכן את פרטי העסק ובכלל זה את מספר הטלפון, אך מנגד
16 נטען שעדכן את הדוא"ל לצורך קבלת הודעות פרסומת. זאת ועוד, הנתבעת לא הוכיחה את הטענה
17 שהנציג אכן עדכן במהלך השיחה עם המחלקה הטכנית את הדוא"ל ברישומי הנתבעת לצורך קבלת
18 הודעות, להבדיל מעדכון יוזר ושינוי סיסמה.
19
20 ביהמ"ש קובע, כי התובע מסר את כתובת הדוא"ל yodcohen@yahoo.com רק לצורך שינוי
21 סיסמה. לא יעלה על הדעת שהתובע ישלם כדי לקבל תמיכה ויזכה לקבל "על הדרך" הודעות
22 שמטרידות אותו מבלי שנתן לכך הסכמה מפורשת. בהתאם ביהמ"ש מקבל את גרסת התובע שהוא
23 מעולם לא מסר ביום 25.7.16 את פרטי הדוא"ל yodcohen@yahoo.com לצורך קבלת הודעות
24 מהנתבעת. אמנם התובע לא הוכיח את טענתו שהנתבעת מצליבה נתונים מול מאגרי מידע לא
25 חוקיים, אך מנגד לא ניתן לשלול סיטואציה של הצלבת נתונים, או זליגת נתונים מהמחלקה
26 הטכנית לשיווק.
27
28 ביהמ"ש סבור שהוגנות צרכנית מחייבת את הנתבעת לפעול לקבל הסכמה פוזיטיבית לקבלת
29 הודעות בכל עדכון דוא"ל מאיזו שהיא סיבה. אחרת תסוכל מטרת חוק התקשורת ויהיה בכך כדי
30 להרתיע את הציבור מלקבל שירותי תמיכה אצל הנתבעת ואצל חברות אחרות. ממילא התנהלה
31 שיחה ממושכת בין נציג הנתבעת לתובע ולא היה נגרע מהנציג דבר ואין בכך משום הכבדה בלתי
32 סבירה, שהנציג היה מבקש את הסכמת התובע למשלוח הודעות לדוא"ל החדש.
33

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 19-08-48866 כהן נ' בזק בינלאומי בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 את תיבת המילים בנספח 1 בכתב ההגנה "פרטיך כפי שנתקבלו בעת התקשרותך או כתובת הדואר
2 האלקטרוני שלך בבזק בינלאומי..." יש לפרש בצמצום לעת ההתקשרות. כנ"ל לגבי סעיף 6.3.5
3 שבהסכם ההתקשרות.
4 המסקנה מהאמור היא שהנתבעת שלחה הודעות לתובע לדוא"ל yodcohen@yahoo.com מבלי
5 לקבל את הסכמתו לכך. אני דוחה את הטענה שהתובע לא הוכיח את משלוח ההודעות. ביהמ"ש
6 סבור שהוכח במאזן הסתברויות שהנתבעת שלחה את ההודעות בפרט כאשר הנתבעת טענה
7 שההודעות נשלחו כדין. טענת התובע שההודעות ששלחה הנתבעת אינן כוללות את המילה
8 "פרסומת" נדחית. עיון בצילומי ההודעות סותר טענה זו והיא נדחית.
9

סוגיית ההסרה

10
11 לטענת הנתבעת, התובע קיבל את ההודעה הראשונה ביום 20.3.17 אך לא ביקש הסרה ואגר הודעות.
12 כן מצביעה הנתבעת על פערי זמן ניכרים בין פניה לפניה. החוק אינו קובע חובת הסרה על התובע
13 בנסיבות בהן לא התקבלה הסכמתו למשלוח ההודעות כפי שנקבע בפסק דין גלסברג. בימ"ש זה
14 מעדיף את הגישה לפיה, אין להתחשב בעובדה שהנתבעת כללה בהודעותיה אפשרות הסרה כשיקול
15 בסכום הפיצוי כפי עמדת כב' השופט פוגלמן ברע"א 1954/14 אילן חזני נ' שמעון הנגבי.
16

17 טענת התובע, שלמרות שאינו חייב לעשות כן לפי חוק, הוא ביקש הסרה בתאריך 26.9.17 הוכחשה
18 על ידי הנתבעת ולדבריה הבקשה כלל לא התקבלה אצלה. בהעדר ראיה לא הוכחה בקשת הסרה
19 מיום 26.9.17. אשר לבקשת ההסרה מיום 20.12.18, שגם היא מוכחשת על ידי הנתבעת, התובע
20 מפנה לנספח כג'. ביהמ"ש משוכנע כי מדובר במענה לבקשת הסרה, בפרט שהנתבעת לא הציעה כל
21 הסבר אחר לנספח כג', יחד עם זאת, לא ניתן לקבוע את המועד שבו נעשתה ההסרה על ידי התובע.
22 ביהמ"ש גם מקבל את גרסת התובע ששלח מכתב התראה ביום 30.7.19 (נספחים כד' וכה'). ביהמ"ש
23 סבור שבמאזן הסתברויות ובשים לב לכך שמדובר בבימ"ש לתביעות קטנות עלה בידי התובע
24 להוכיח ששלח מכתב התראה ביום 30.7.19 גם אם על גבי אישור הפקס אין צילום של המכתב עצמו
25 שנשלח. נדחית טענת הנתבעת שהיה על התובע לשלוח לפקס ספציפי שעל גבי החשבונית. אין חובה
26 על התובע לפנות בפקס יעודי והתובע היה רשאי לשלוח מכתב התראה כפי ששלח לפקס ששלח.
27 הנתבעת לא הוכיחה שהשיבה לפניה זו אך במבחן התוצאה אין ראיה לכך שנשלחו הודעות נוספות
28 לאחר מועד משלוח מכתב ההתראה, כך שעולה שהנתבעת קיבלה את מכתב ההתראה ופעלה על פיו
29 והסירה את התובע מרשימות התפוצה שלה.
30

31 אמנם עולה שהודעת ההסרה נשלחה ביום 30.7.19 בשעה 06:46 AM והודעה נוספת נשלחה ביום
32 זה בשעה 7:08 AM (נספח כא'). סביר להניח שלא עלה בידי הנתבעת להספיק לבצע הסרה בשעת
33 בוקר כה מוקדמת ולכן אין לקבוע כי מדובר בהתעלמות ממכתב ההתראה. אמנם הוצגה הודעה

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 19-08-48866 כהן נ' בזק בינלאומי בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 נוספת מיום 21.8 (נספח כבי) אך התובע לא הוכיח את שנת המשלוח של ההודעה הזו. לאור זאת
2 ביהמ"ש קובע, שלא הוכח שהנתבעת שלחה הודעות אחרי מכתב ההתראה מיום 30.7.19.
3 התוצאה מהכלל האמור לעיל הוא שהנתבעת שלחה הודעות בניגוד לחוק התקשורת לאורך תקופה
4 ארוכה מיום 20.3.17 ועד ליום 30.7.19.
5 הוכח שהנתבעת שלחה הודעות במועדים הבאים: 20.3.17; 24.5.17; 7.8.17; 26.9.17; 26.10.17;
6 14.11.17; 28.11.17; 3.12.17; 5.12.17; 12.1.18; 1.4.18; 23.7.18; 4.9.18; 13.12.18; 20.12.18.
7 יתר ההודעות שצורפו לכתב התביעה חסרות את שנת המשלוח ולכן ביהמ"ש אינו מקבלן. כמו כן
8 ההודעה מיום 4.9.18 אינה בגדר דבר פרסומת שכן מדובר בשנה טובה וטיפים לחיזוק הסיסמה. על
9 כן מדובר בסה"כ ב- 14 הודעות שבגינן יש לפסוק פיצוי.

10
11 אף שמוטב זה סבור שאין להתחשב בעובדה שהנתבעת כללה בהודעותיה אפשרות הסרה כשיקול
12 בסכום הפיצוי כפי עמדת כבי השופט פוגלמן ברע"א 1954/14 אילן חזני נ' שמעון הנגבי מוטב זה
13 סבור שקבלת 14 הודעות בפרק זמן של למעלה מחצי שנה מבלי להוכיח שהתובע הודיע לנתבעת על
14 כך שההודעות מהוות מטריד מעוררת קושי. נראה למוטב זה גישת ביהמ"ש בת"ק (רחובות) 38624-
15 10-17 מאיה קורלנדר נ' עיריית יבנה (19.6.18):

16 "אף שאין חובה להקטין נזק על ידי התובעת, הרי שקבלת 23 הודעות על פני תקופה של 10
17 חודשים מבלי להודיע לנתבעת על כך שההודעות מהוות מטריד, לא יכול לדור בכפיפה אחת עם
18 המענה שהיה באלה כדי להטריד את התובעת. לא ניתן לומר, כי אין לחיצה על כפתור "הסר"
19 וקבלת הודעות לאורך תקופה הקרובה לשנה היא התנהלות סבירה ובתום לב. יש לקחת דבר זה
20 בחשבון בשיקולים העשויים לגובה הפיצוי שיש לפסוק לתובעת, שכן הדבר הגדיל את שיעור
21 ההודעות בגינן היא תובעת פיצוי כעת".

22
23 מנגד יש לתת משקל לכך שביהמ"ש שוכנע שהתובע ניסה לבצע הסרה בשלב כלשהוא.

24
25 הנתבעת תשלם לתובע בגין 3 ההודעות הראשונות סכום של 1,000 ₪ כל אחת. בגין יתר ההודעות
26 משנת 2017 סכום של 500 ₪ להודעה ובסה"כ 3,000 ₪. בגין 5 ההודעות שנשלחו בשנת 2018 סכום
27 של 300 ₪ בגין כל הודעה ובסך הכל 1,500 ₪.

מחיקת הנתבעים 2-3 בהעדר עילה

28
29 נותר לדון בטענה נוספת שנטענה על ידי הנתבעת שיש למחוק את הנתבעים 2-4 מחמת העדר עילה.
30 נטען על ידי הנתבעת, שהתובע לא פירט בכתב תביעתו שלנתבעים 2-4 יש עניין בנושא התובענה.
31 בכתב התביעה לא פורטה כל עילת תביעה ביחס לנתבעים 2-4 למעט אמירה סתמית וכוללנית, ללא
32 כל ביסוס, אודות חובתם וחבותם של נושאי משרה בתאגיד הנתבעת. וזאת ועוד, בכתב התביעה אין
33 כל עילה משפטית ו/או כל טענה עובדתית כלשהי, שיש בכוחה כדי להקים לתובע עילת תביעה
34 אישית נגד נתבעים 2-4. נוסף על האמור, בין נתבעים 2-4 לבין התובע לא התקיימה כל אינטראקציה
35 ישירה ואין להם כל ידיעה אישית שיש בה כדי להועיל לדיון.
36

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 19-08-48866 כהן נ' בזק בינלאומי בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1

2 נטען שהנתבעים 2-4 צורפו לתביעה משיקולים זרים ופסולים במטרה להפעיל לחץ פסול על הנתבעת
3 ועל שאר הנתבעים. הנתבעת הפנתה לפסיקה התומכת בעמדתה: ע"א 725/78 **בריטיש קנדיאן**
4 **בילדרס בע"מ נ' יואל אורן ואח'**, פ"ד לה(4), (עמ' 256-257) בו נקבע כי, "הכלל הוא כי מנהל אינו
5 נושא באחריות אישית בתוקף היותו מנהל למעשי נזיקין שנעשו על ידי החברה..."; ת.א. (ת"א)
6 1586/09 **איילת חיות נ' טלרן מסרים מיידים בע"מ** (ניתן ביום 05.04.11) בו נקבע שאין להטיל על
7 מנהלים אחריות כללית לפרסום האסור.

8

9 לטענת התובע, סעיף 30א לחוק קובע חזקה כי אם הנתבעת הפרה את הוראות החוק הרי שגם
10 הדירקטורים של הנתבעת הפרו אותה. לטענת התובע פסק הדין בע"א 725/78 **בריטיש קנדיאן**
11 **בילדרס בע"מ נ' יואל אורן ואח'**, לעיל, לא מתאים במקרה דנן. לטענת התובע, בפסק הדין נקבע
12 ברמה הנזיקית ביחס לתביעה על נזק ולא בתביעה לפיצוי לדוגמה. במקרה דנן, הנתבעת אחראית
13 מכוח החוק לעבירה ועל כן קיימת גם למנהלי התאגיד אחריות על שלא עשו כל שביכולתם למנוע
14 את הפרת החוק. עוד טען התובע, שהשאלה אם נושא משרה בתאגיד בא בגדר "מפרסם" שניתן
15 לחייבו בחיוב אישי- בלא שהוכחו היסודות לחיוב אישי לפי דיני הנזיקין הכלליים, לא על סמך
16 החזקה הקבועה בסעיף 30א(ח) סיפא לחוק נבדקה בשלל ערכות שהשיבו עליה בחיוב.

17

18 לטענת התובע, כב' השופט טל חבקין, בת.ק (ת"א) 59735-05-15 **לירן ברק נ' לוג טק תקשורת בע"מ**
19 (ניתן ביום 17.04.2016), מתייחס לעניין אחריותו האישית של הדירקטור ופסק כי ניתן לחייבו בחיוב
20 אישי מתוקף סעיף 30א(ג) לחוק התקשורת.

21

22 כן נטען, שריבוי התביעות כנגד הנתבעת לאורך מספר שנים מראה כי החברה פועלת באופן שיטתי
23 וכי היה על הנתבעים לדעת זה מכבר כי הנתבעת עוברת על החוק. כמו כן, היה על הנתבעים לכל
24 הפחות להראות שנקטו פעולות סבירות למניעת משלוח הודעות, דבר שלא נעשה. בנוסף, הנתבעים
25 צורפו לתביעה מאחר והם מתווי המדיניות בחברה.

26

27 התובע הפנה גם לת"צ 10316-02-14 **זילברג ואח' נ' אור הקסם בע"מ ואח'** ולדבריו של כב' השופט
28 רניאל שדחה טענה שבעל מניות ומנהל של חברה אינו מפרסם כהגדרתו בחוק התקשורת. שם היה
29 מדובר בבעל מניות ומנהל יחיד של חברה ונאמר כי משלוח דברי הפרסומת עשוי לפרסם את עסקיו
30 או לקדם את מטרותיו. על כן נאמר כי הוא נכלל בהגדרת המפרסם. כן נקבע כי הסעיף בדבר הרחבת
31 אחריות למנהל או נושא משרה בסעיף 30א(ח) חלה לא רק במישור הפלילי אלא שהסעיף קובע חזקה
32 שנושא משרה בתאגיד הפר את חובתו לפי הסעיף אלא אם כן עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו.
33 בהתאם לכך התקבלה הבקשה לתביעה ייצוגית והתיק נקבע להוכחות.

34

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 19-08-48866 כהן נ' בזק בינלאומי בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

דיון והכרעה בסוגיית היריבות

קיימת אפשרות לתבוע נושא משרה על ידי הרמת מסך, אך הרמת מסך נעשית במקרים חריגים. אשר לסעיף בחוק התקשורת עליו מבקשת התובעת להסתמך, סעיף 30א(ח) לחוק, בתי המשפט נחלקו בשאלה אם נושא משרה נכנס להגדרה של "מפרסם" והעניין טרם הוכרע חד משמעית בפסיקת בית המשפט העליון. מספר ערכאות אמנם השיבו בחיוב כטענת התובע (ת"צ (מחוזי חי') 10316-02-14 זילברג נ' אור הקסם בע"מ, פסקה 12 (22.9.2014); ת"צ (מחוזי חי') 44664-03-15 זילברג נ' מפעל הפיס, פסקה 71 (26.1.2016) (שתיהן מפי השופט מ' רניאל); ראו גם הערת בית המשפט בת"א (מחוזי ת"א) 1437/09 פלד נ' אול ניו דיל בע"מ, פסקה 21 (11.6.2012) (השופט ע' בנימיני); תא"מ (שלום ת"א) 31486-02-15 לוסקי נ' בית האופרה מרכז אירועים בע"מ, פסקה 10 (25.11.2015); אך חלקן השיבו בנושא בשלילה (ת"א (מחוזי ת"א) 1586/09 חיות נ' טלרן מסרים מיידים בע"מ, פסקה 3(ד) (5.4.2011) (השופט מ' אגמון גונן)).

בבית משפט העליון ברע"א 1621/16 MEGA ADVANCED MATHEMATICAL SYSTEM LTD נ' עו"ד עמית זילברג (ניתן ביום 14/06/16), נקבע כי, ניתן לתבוע נושא משרה כאשר הוא נושא משרה יחיד בחברה. זו גם העמדה שעלתה בת"צ 10316-02-14 אליו הפנה התובע. לציין עוד כי בת"צ 10316-02-14 התובעים הסתלקו מהתביעה הייצוגית והעניין לא הוכרע לגופו של עניין. לעניין חובת הפיקוח הקבועה בסעיף 30א(ח) לחוק התקשורת נקבע כי, מלשונו של סעיף זה עולה לכאורה כי הוא אינו מטיל על נושא משרה בתאגיד חובה לפקח על פעולותיהם של צדדים שלישיים עמם התקשר התאגיד, אלא רק על פעולות התאגיד ועובדיו.

מהאמור לעיל עולה מצד אחד, שלא ניתן לחייב את הנתבעים 2-4 מאחר ואין מדובר בחברה שבה נושא משרה יחיד אלא שלושה, ומצד שני פסיקת בית המשפט העליון בעניין פיקוח על פעולות של צדדים שלישיים לא רלבנטית לעניינו, מאחר ולא נטען כי הפעולה של משלוח נעשתה על-ידי צד שלישי. כמו כן עמדתו של מותב זה נוטה לכך שיש להיזהר בהרחבת האחריות האישית על נושאי משרה. בין היתר, כדי למנוע השפעה של הרחבת האחריות האישית על נושאי משרה על המערכת העסקית והכלכלית. במקרה דנן כתב התביעה מצטט את סעיף 30א(ח) הא ותו לא. אין די בכך. גם אין די בכך שהנתבעת חויבה בגין משלוח הודעות שלא כחוק כדי להקים כשלעצמה חבות של נושאי משרה.

התביעה מתקבלת חלקית.

הנתבעת תשלם לתובע סכום של 7,500 ₪ בגין ההודעות שנשלחו. בנוסף תשלם אגרת פתיחת תיק יחסית בסכום של 78 ₪ ובגין טרדה וביטול זמן 1,000 ₪. הסכומים ישולמו בתוך 30 יום.

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 48866-08-19 כהן נ' בזק בינלאומי בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 התביעה כנגד הנתבעים 2-4 נמחקת. ההוצאות בגין דחיית התביעה נגד הנתבעים 2-4 יתקזזו כנגד
2 ההוצאות שהיה מקום לפסוק בגין דחיית הבקשה לסילוק על הסף שהגישה הנתבעת.

3

4 בקשת רשות ערעור אפשר להגיש לביהמ"ש המחוזי בירושלים בתוך 15 יום.

5

6 ניתנה היום, א' תמוז תש"פ, 23 יוני 2020, בהעדר הצדדים.

7

8
9

אביגיל ון-קרפלד, רשמת בכירה

